

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

4 JULI 1950.

4 JUILLET 1950.

WETSVOORSTEL

PROPOSITION DE LOI

betreffende het jaarlijks verlof van de arbeiders.

concernant les vacances annuelles des travailleurs.

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

MESDAMES, MESSIEURS.

Dit wetsvoorstel heeft ten doel de verschillende wetsbepalingen welke het jaarlijks betaald verlof regelen in één enkele geordende tekst te groeperen.

Evenals de maatschappelijke wetgeving in haar geheel, is de materie van het jaarlijks verlof het gevolg van een ontwikkeling die zich over een zeker aantal jaren uitstrekt. De oorspronkelijke opvatting waaruit de wet van 8 Juli 1936 is ontstaan heeft al de wijzigingen en al de omwentelingen ondergaan die het maatschappelijk leven zelf in België sedert die tijd heeft gekend. De invoering van het stelsel der maatschappelijke zekerheid, o. a., vergde zo'n technische aanpassing, dat men het door de geldende teksten ingerichte stelsel haast volledig moest herzien.

De besluitwet van 3 Januari 1946, gevolg van die hervorming, werd op haar beurt herhaaldelijk gewijzigd en aangevuld, om rekening te houden met de vereisten van de dag en met de verschillende maatschappelijke vooreringen die op dat gebied werden verwezenlijkt.

Als gevolg daarvan, bestaan er thans niet minder dan 6 geldende wetteksten die alle dezelfde aangelegenheid regelen: de besluitwet van 3 Januari 1946 en de wetten van 16 Juni 1947, 10 Augustus 1947, 14 Juni 1948, 4 Maart 1949 en 7 Juni 1949.

Die veelvuldigheid is een bron van talrijke moeilijkheden. Sommige termen worden in een verschillende betekenis opgevat naar gelang van de wet waarin zij voorkomen. Hier en daar treft men moeilijk te verklaren tegenstrijdigheden aan. Soms werden er zelfs vergissingen begaan bij het gebruik der rechtstermen. Anderzijds, valt het moeilijk, wegens de verspreiding der wetteksten, ze te raadplegen: de stof is dooreen gegooid, zonder dat men zich bekreunt heeft om ordening en samenhang. Er komen bepalingen voor betreffende de duur van het verlof onder deze die de inning van de bijdragen regelen. Deze laatste zelf zijn gemengd met deze die over het bedrag van de verlofbezoldiging handelen.

Nu de maatschappelijke wetgeving steeds uitgebreider en ingewikkelder wordt, nu haar toepassingsgebied zich tot nieuwe domeinen uitbreidt, is het volstrekt nodig, tel-

La présente proposition de loi a pour but de grouper en un texte unique et ordonné les différentes dispositions légales qui régissent les vacances annuelles payées.

Comme l'ensemble de la législation sociale, la matière des vacances annuelles résulte d'une évolution qui s'étend sur un certain nombre d'années. La conception primitive qui donna naissance à la loi du 8 juillet 1936 a subi toutes les variations et tous les bouleversements que la vie sociale elle-même a connus en Belgique depuis cette époque. L'instauration du régime de la sécurité sociale, notamment, exigea une telle adaptation technique qu'il fallut reviser presque entièrement le système organisé par les textes en vigueur.

L'arrêté-loi du 3 janvier 1946, fruit de cette réforme, fut à son tour modifié et complété à de nombreuses reprises, pour tenir compte des nécessités de l'actualité et des différents progrès sociaux réalisés en ce domaine.

Il en résulte qu'à l'heure actuelle, il n'existe pas moins de 6 textes légaux en vigueur qui règlent tous la même matière. Ce sont: l'arrêté-loi du 3 janvier 1946, et les lois du 16 juin 1947, du 10 août 1947, du 14 juin 1948, du 4 mars 1949 et du 7 juin 1949.

Cette multiplicité est la source de nombreuses difficultés. Certains termes sont entendus dans un sens différent selon la loi dans laquelle ils figurent. On relève ici et là des contradictions difficilement explicables. Des erreurs ont même été parfois commises dans l'emploi de la terminologie juridique. D'autre part, la dispersion des textes légaux en rend souvent la consultation malaisée: les matières sont rangées pêle-mêle, sans souci d'ordonnance et de cohésion. Des dispositions relatives à la durée des vacances se trouvent parmi celles qui règlent la perception des cotisations. Ces dernières sont elles-mêmes mêlées à celles qui traitent du montant de la rémunération de vacances.

A l'heure où la législation sociale prend une ampleur et une complexité de plus en plus grandes, où elle étend son champ d'application à des domaines nouveaux, il

kens als het mogelijk is, over te gaan tot een coördinatie van de geldende teksten. Het zou bovendien gewenst zijn iedere tak van het maatschappelijk recht aldus in één enkele tekst te groeperen, die gemakkelijk kan geraadpleegd worden en die een nauwkeurige en onveranderlijke terminologie toepast, waardoor alle rechtzoekenden zonder moeilijkheden zouden kunnen uitmaken welke hun rechten en plichten zijn.

Ziedaar het doel dat door dit wetsvoorstel wordt nagestreefd, wat het jaarlijks verlof der arbeiders betreft.

Anderzijds, worden door de bepalingen van deze tekst hier en daar zekere grondwijzigingen gebracht aan de geldende wetten, zonder afbreuk te doen aan de algemene inrichting van de vroegere wetgeving.

Dit geldt, o. m., voor het in artikel 2 der wet van 7 juni 1949 voorziene « gezinsverlofgeld ». Zonder het beginsel er van volstrekt te bestrijden, menen de indieners van dit voorstel dat het in een andere wetgeving zou moeten thuishoren.

Dat voordeel, dat aan de arbeiders wegens hun gezinslast wordt toegekend, behoort inderdaad meer tot het gebied der gezinstoelagen dan tot dat van het jaarlijks verlof. Weliswaar, wordt het toegekend naar aanleiding van het verlof, maar het is niet redelijk te beweren dat het, evenals het verlofgeld zelf, een uitgesteld loon uitmaakt. Het is niet bestemd om aan de arbeider, op het ogenblik van zijn verlof, een bezoldiging te bezorgen als compensatie voor de prestaties die hij persoonlijk heeft geleverd, vermits het, naar de opvatting van degenen die het hebben ingesteld, alleen wordt gewettigd door de gezinslasten die door de begunstigde worden gedragen. Het is overigens bestemd om te veranderen in functie daarvan. Meer nog: in de praktijk, wordt het uitbetaald door toedoen van de Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen. Volgens de geest van de wetgeving, is dus de opnemng van een dergelijke toelage in een wetsvoorstel betreffende het jaarlijks verlof der arbeiders geenszins gewettigd.

Zowel op het gebied der beginselen als op het terrein der eigenlijke werking, is de toekenning van het gezinsverlofgeld vreemd aan het stelsel van het jaarlijks verlof. Het valt licht te begrijpen dat het wegens de zorg voor logica en ordening die, zoals hoger gezegd, de opstelling van deze tekst heeft beheerst, niet mogelijk was het daarin op te nemen.

Een wetsvoorstel dat er toe strekt het in zijn normaal kader terug te plaatsen, nl. dat van de wet van 4 augustus 1930, wordt anderzijds ingediend.

Een andere belangrijke wijziging wordt aan de vroegere wetgeving gebracht. Zij heeft betrekking op de duur van het verlof. Deze zal voortaan worden berekend op grond van 1/2 verlofdag voor 23 werkelijke arbeidsdagen. Hij mag echter, voor het gewoon verlof, niet meer dan 6 dagen bedragen.

Anderzijds, maakt dit wetsvoorstel een einde aan een geschil dat door het gebrek aan klaarheid van de vroegere wet werd in stand gehouden.

Het verlofgeld, berekend voor het gewoon verlof op grond van 4 % van de aan de arbeider toegekende bruto-bezoldiging, is verschuldigd, welke overigens ook de duur weze van het verlof dat belanghebbende mag genieten. Hetzelfde geldt voor het bijkomend verlof. Een arbeider die, b. v., slechts 184 werkelijke arbeidsdagen heeft geleverd en, derhalve, slechts 4 in plaats van 6 verlofdagen kan genieten, heeft niettemin recht op het volledig bedrag van het verlofgeld op grondslag van 4 % van zijn bruto bezoldiging.

Door de artikelen 28 en 29, 34 en 35 wordt een zekere verscherping gebracht aan de controle van de Nationale Kas voor het Jaarlijks Verlof op de bijzondere kassen.

est indispensable de procéder, chaque fois qu'il est possible, à une coordination des textes en vigueur. Et il serait souhaitable que chaque branche du droit social pût ainsi être groupée en un texte unique, de consultation simple, adoptant une terminologie précise et invariable et permettant à tous les justiciables de découvrir sans difficultés l'indication de leurs devoirs et de leurs droits.

C'est à ce but que s'attache la présente proposition de loi en ce qui concerne les vacances annuelles des travailleurs.

D'autre part, tout en respectant l'économie générale de la législation antérieure, les dispositions du présent texte apportent çà et là certaines modifications de fond aux lois en vigueur.

Il en est ainsi notamment pour le « pécule familial » prévu à l'article 2 de la loi du 7 juin 1949, dont, sans combattre absolument le principe, les auteurs de la proposition estiment qu'il devrait trouver place dans une autre législation.

Cet avantage accordé aux travailleurs en raison de leurs charges de famille appartient en effet beaucoup plus au domaine des allocations familiales qu'à celui des vacances annuelles. S'il est vrai qu'il est alloué à l'occasion des vacances, on ne peut raisonnablement soutenir qu'il constitue, comme le « pécule » de vacances lui-même, un salaire différé. Il n'est point destiné à fournir au travailleur, au moment de ses vacances, une rémunération compensant les prestations qu'il a personnellement fournies, puisque, dans l'esprit de ceux qui l'ont créé, il trouve uniquement sa justification dans les charges de famille supportées par le bénéficiaire. Il est d'ailleurs destiné à varier en fonction de celles-ci. Bien plus, dans la pratique, il est payé par l'entremise de la Caisse Nationale de compensation pour allocations familiales. L'esprit de la législation ne justifie donc nullement l'introduction de pareille allocation dans une proposition de loi relative aux vacances annuelles des travailleurs.

Tant sur le terrain des principes que dans le domaine du fonctionnement proprement dit, l'octroi du « pécule familial » est étranger au régime des vacances annuelles. On comprend aisément que le souci de logique et d'ordonnance qui, comme il est dit plus haut, a présidé à la rédaction du présent texte n'ait donc point permis de l'y faire figurer.

Une proposition de loi tendant à le remplacer dans son cadre normal, qui est celui de la loi du 4 août 1930, est déposée d'autre part.

Une autre modification importante a été apportée à la législation antérieure. Elle concerne la durée des vacances. Celle-ci sera désormais calculée sur la base de 1/2 jour de vacance pour 23 jours de travail effectif. Elle ne peut toutefois, en ce qui concerne les vacances ordinaires, être supérieure à 6 jours.

D'autre part, la présente proposition de loi met fin à une controverse que le manque de clarté de la loi antérieure permettait d'entretenir.

La rémunération de vacances, calculée pour les vacances ordinaires sur la base de 4 % de la rémunération brute allouée au travailleur, est due, quelle que soit par ailleurs la durée des vacances dont peut bénéficier l'intéressé. Il en est de même pour les vacances supplémentaires. Un travailleur n'ayant presté, par exemple, que 184 jours de travail effectif et ne pouvant par conséquent bénéficier que de 4 jours de vacances au lieu de 6, aura néanmoins droit à l'entièreté de la rémunération de vacances sur la base de 4 % de sa rémunération brute.

Les articles 28 et 29, 34 et 35 marquent un certain renforcement du contrôle de la Caisse Nationale des Vacances Annuelles sur les caisses spéciales. L'harmonie géné-

De algemene harmonie van het stelsel alsmede de financiële stabiliteit er van vergen een dergelijke verscherping die overigens geenszins raakt aan de bevoegdheid noch aan de machten die aan die kassen werden toegekend.

Dat zijn de hoofdlijnen van dit wetsvoorstel. Voor de rest worden de bepalingen van de vroegere wetten er niet door gewijzigd.

Het is bestemd om op 1 Januari 1950 in werking te treden. Het zal dus voor de eerste maal worden toegepast op het in 1950 te nemen verlof, dat zal worden gefinancierd door middel van de in 1949 geïnde bijdragen.

rale du régime ainsi que sa stabilité financière exigent pareil renforcement, qui ne porte d'ailleurs aucune atteinte à la compétence ni aux attributions conférées à ces caisses.

Telles sont les grandes lignes de la présente proposition de loi. Pour le reste, elle ne modifie guère les dispositions des lois précédentes.

Elle est destinée à entrer en vigueur le 1er janvier 1950. Elle s'appliquera donc pour la première fois aux vacances à prendre en 1950 qui seront financées au moyen des cotisations perçues en 1949.

L. MAJOR.

WETSVOORSTEL

EERSTE HOOFDSTUK.

Toepassingsgebied.

Eerste artikel.

§ 1. — Deze wet is toepasselijk op al de personen verbonden door een contract van dienstverhuring of door een leercontract, zover zij te werk gesteld zijn in België door een in België gevestigde werkgever of gehecht zijn aan een in België gevestigde exploitatiezetel, of nog, wanneer zij in het buitenland worden te werk gesteld, maar woonachtig zijn in België en in dienst zijn van een in België gevestigde werkgever of gehecht aan een in België gevestigde bedrijfszetel.

§ 2. — De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg kan, evenwel, de werkgevers van de toepassing van deze besluitwet ontslaan wat betreft de arbeiders die in het buitenland worden te werk gesteld en die, krachtens de vreemde wetgeving, minstens even grote voordelen genieten als deze die voorzien zijn bij deze wet.

§ 3. — Deze wet is niet toepasselijk op :

1° dienstboden en huispersoneel;

2° het personeel van ondernemingen en inrichtingen waar enkel de leden van het gezin onder het gezag hetzij van de vader of de moeder, hetzij van de voogd arbeiden;

3° op het personeel van de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen met uitzondering van dit bedoeld bij het besluit van 29 Maart 1945 tot toepassing van de besluitwet dd. 28 December 1944, betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, op een deel van het personeel der Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen.

§ 4. — De Koning kan, evenwel, hetzij door eenvoudige uitbreiding, hetzij in de vorm van een speciaal stelsel, de wet toepasselijk maken op alle arbeiders die krachtens bovenstaande bepalingen worden uitgesloten of op sommige categorieën daarvan.

Art. 2.

§ 1. — De bij voorgaand artikel bedoelde arbeiders hebben recht op een jaarlijks verlof ondanks alle strijdige overeenkomst.

§ 2. — Het is hun verboden er van af te zien en,

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE PREMIER.

Champ d'application.

Article premier.

§ 1. — La présente loi s'applique à toutes les personnes engagées dans les liens d'un contrat de louage de services ou d'apprentissage, pour autant qu'elles soient occupées en Belgique au service d'un employeur établi en Belgique ou attachées à un siège d'exploitation établi en Belgique, ou encore qu'elles soient occupées à l'étranger, mais domiciliées en Belgique et se trouvant au service d'un employeur établi en Belgique ou attachées à un siège d'exploitation établi en Belgique.

§ 2. — Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale peut cependant dispenser les employeurs de l'application de la présente loi, en ce qui concerne les travailleurs qui sont occupés à l'étranger et qui, en vertu de la législation étrangère, bénéficient d'avantages au moins égaux à ceux prévus par la présente loi.

§ 3. — La présente loi n'est pas applicable :

1° aux domestiques et gens de maison;

2° au personnel des entreprises et établissements où ne sont occupés que les membres de la famille sous l'autorité du père, de la mère ou du tuteur;

3° au personnel de la Société Nationale des Chemins de fer belges, autre que celui visé par l'arrêté du 29 mars 1945, imposant l'application de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs à une partie du personnel de la Société nationale des Chemins de fer belges.

§ 4. — Le Roi peut toutefois, soit par extension pure et simple, soit sous forme d'un régime spécial, rendre la loi applicable à tous les travailleurs exclus en vertu des dispositions ci-dessus ou à certaines catégories d'entre eux.

Art. 2.

§ 1. — Les travailleurs visés à l'article précédent ont droit, nonobstant toute convention contraire, à des vacances annuelles payées.

§ 2. — Il leur est interdit d'en faire abandon et, sauf

behoudens afwijking verleend door de Koning voor sommige bedrijfstakken of voor sommige categorieën arbeiders, mogen zij het niet splitsen.

HOOFDSTUK II.

Duur van het verlof.

Art. 3.

§ 1. — De duur van het verlof wordt bepaald per verlofdienstjaar, op basis van de duur van de in de loop van dit dienstjaar verrichte prestaties.

§ 2. — Het verlofdienstjaar valt samen met het kalenderjaar hetwelk het jaar waarin de arbeider zijn verlof neemt vooraf gaat.

§ 3. — De Koning kan evenwel, voor sommige bedrijfstakken of voor sommige categorieën arbeiders waarop deze berekeningsbasis van de duur van het verlof niet toepasselijk is, deze berekening volgens het tijdens het verlofdienstjaar verdiende loon toelaten.

Art. 4.

De duur van het verlof wordt bepaald op grondslag van $\frac{1}{2}$ verlofdag voor 23 dagen arbeid. Hij mag echter niet meer dan 6 dagen belopen.

Art. 5.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden gelijkgesteld met de werkelijk gewerkte dagen de werkloosheidsdagen te wijten aan :

a) volledige en tijdelijke werkonbekwaamheid wegens arbeidsongeval, en dit tot de arbeid wordt hervat of tot de invaliditeit definitief is geconsolideerd;

b) ziekte, en dit voor de eerste driehonderd werkdagen van elke ziekte;

c) bij oproeping onder de wapens;

d) normale terugroeping onder de wapens voor twee en veertig dagen per jaar en behoudens wanneer het een terugroeping om tuchttredenen betreft;

e) vervulling van burgerlijke plichten;

f) vervulling van syndicale verplichtingen voortvloeiende uit bij Koninklijk besluit vastgestelde opdrachten,

g) bijkomend verlof toegestaan aan mijnwerkers en gelijkgestelden;

h) het bijkomend verlof verleend aan de jonge arbeiders bij toepassing van artikel 7.

i) een staking of een lock-out.

§ 2. — De Koning kan de in het eerste lid voorziene gelijkstelling uitbreiden tot andere werkloosheidsdagen dan voorzien sub lit. a) tot i).

Art. 7.

§ 1. — De duur van het verlof, vastgesteld met inachtneming van de voorschriften van dit hoofdstuk, wordt respectievelijk verdubbeld en verdriedubbeld voor de arbeiders die, op de dag van het verstrijken van het dienstjaar :

- 1) minder dan volle 21 jaar oud zijn;
- 2) minder dan volle 18 jaar oud zijn.

dérégation accordée par le Roi pour certaines branches d'industrie ou certaines catégories de travailleurs, ils ne peuvent les fractionner.

CHAPITRE II.

Durée des vacances.

Art. 3.

§ 1. — La durée des vacances est déterminée par exercice de vacances, sur la base des services effectués pendant cet exercice.

§ 2. — L'exercice de vacances coïncide avec l'année civile qui précède celle où le travailleur prend ses vacances.

§ 3. — Toutefois, en ce qui concerne certaines branches d'industrie ou catégories de travailleurs, auxquelles cette base de calcul de la durée des vacances serait inapplicable, le Roi peut autoriser le calcul de la durée du congé d'après le montant du salaire gagné pendant l'exercice de vacances.

Art. 4.

La durée des vacances est fixée sur la base de $\frac{1}{2}$ jour de congé pour 23 jours de travail. Elle ne peut toutefois être supérieure à 6 jours.

Art. 5.

§ 1. — Pour l'application du présent chapitre, sont assimilées à des jours de travail effectif, les journées de chômage dues :

a) à une incapacité de travail temporaire totale résultant d'un accident du travail — et ce, jusqu'au moment de la reprise du travail ou de la consolidation définitive de l'invalidité;

b) à une maladie, — et ce, à concurrence des 300 premiers jours ouvrables de chaque maladie;

c) à l'appel sous les armes;

d) à un rappel normal sous les armes, à concurrence de 42 jours par an, et sauf le cas où le rappel est d'ordre disciplinaire;

e) à l'accomplissement de devoirs civiques;

f) à l'exécution d'obligations syndicales résultant de mandats déterminés par arrêté royal;

g) aux congés complémentaires accordés aux ouvriers mineurs et assimilés;

h) aux vacances supplémentaires accordées aux jeunes travailleurs en exécution de l'article 7.

i) à une grève ou à un lock-out.

§ 2. — Le Roi peut étendre à des journées de chômage différentes de celles prévues sous les littéra a) à i) l'assimilation prévue au 1er alinéa.

Art. 7.

§ 1. — La durée des vacances fixée en tenant compte des prescriptions du présent chapitre est respectivement doublée et triplée en faveur des travailleurs qui, au jour de l'expiration de l'exercice :

- 1) sont âgés de moins de 21 ans accomplis,
- 2) sont âgés de moins de 18 ans accomplis.

Art. 8.

§ 1. — De Koning kan onder de voorwaarden vastgesteld bij de besluitwet van 9 Juni 1945 tot vaststelling van het statuut der paritaire comité's, voor de belanghebbenden de beslissingen verplicht maken die door bedoelde comité's getroffen zijn en waarbij langere verloftermijnen dan deze voorzien bij artikelen 4 en 7 worden vastgesteld. In dit geval zijn de belanghebbende werkgevers evenredige bijkomende bijdragen verschuldigd.

§ 2. — Hij kan insgelijks, onder dezelfde voorwaarden, de beslissingen verplicht maken van de paritaire comité's waarbij aanvullend verlof wordt voorzien voor de arbeiders die, wegens door het paritair comité te bepalen oorzaken, het volledig verlof niet genieten. Dergelijke besluiten mogen inzonderheid worden genomen voor de arbeiders die werken in een onderneming waar het verlof gemeenschappelijk of bij beurtwisseling wordt verleend. In dit geval zijn de betrokken werkgevers evenredige bijkomende bijdragen verschuldigd.

Art. 9.

§ 1. — De Koning bepaalt de algemene toepassingsmodaliteiten van de in dit hoofdstuk opgesomde voorschriften.

§ 2. — Hij kan de beslissingen verplicht maken die door de paritaire comité's getroffen zijn en waarbij worden aangenomen hetzij modaliteiten voor de verdeling van het verlof, hetzij een tijdperk of data van het verlof die afwijken van deze vastgesteld bij toepassing van voorgaande lid.

HOOFDSTUK III.

Bijdragen.

Art. 10.

§ 1. — De bijdragen voor het jaarlijks verlof die ten laste valt van de werkgever, is vastgesteld op 5 % van de aan de werknemer toegekende bruto-bezoldiging. Dit bedrag kan evenwel in sommige bedrijfstakken verhoogd worden in uitvoering van artikelen 8 en 9.

§ 2. — Onder brutobezoldiging moet worden verstaan alle geldbedragen, goederen of voordelen van alle aard, in speciën of in natura, met uitzondering van de kindertoeleggen, die aan de arbeider worden toegestaan ter uitvoering van het contract van dienstverhuring of aan het leercontract. De Koning kan nochtans, in de gevallen die hij bepaalt, de waarde van de voordelen in natura uit de berekening van de brutobezoldiging uitsluiten.

§ 3. — Wat de in artikel 5 voorziene gelijkgestelde dagen betreft, bepaalt de Koning het loon, dat in acht wordt genomen voor de berekening van het daarmede verband houdend verlofgeld.

Art. 11.

De bij vorig artikel voorziene bijdrage wordt verdeeld als volgt :

a) 4 % zijn bestemd voor het gewoon verlof;

b) 1 % is bestemd voor de financiering van het bijkomend verlof, dat aan de jonge arbeiders wordt verleend bij toepassing van artikel 7.

Art. 8.

§ 1. — Dans les conditions déterminées par l'arrêté-loi du 9 juin 1945, fixant le statut des commissions paritaires, le Roi peut rendre obligatoires les résolutions des commissions paritaires fixant des vacances d'une durée plus longue que celle établie par les articles 4 et 7. Dans ce cas, des cotisations complémentaires proportionnelles sont dues par les employeurs intéressés.

§ 2. — Il peut également rendre obligatoires dans les mêmes conditions les résolutions des commissions paritaires instituant des vacances complémentaires en faveur des travailleurs qui ne bénéficient pas, par suite de causes à déterminer par la commission paritaire, de vacances complètes. Ces résolutions peuvent être prises notamment en ce qui concerne les travailleurs occupés dans une entreprise où les vacances sont accordées collectivement ou par roulement. Dans ce cas, des cotisations complémentaires proportionnelles sont dues par les employeurs intéressés.

Art. 9.

§ 1. — Le Roi détermine les modalités générales d'application des prescriptions énumérées au présent chapitre.

§ 2. — Il peut rendre obligatoires les résolutions des commissions paritaires comportant, soit des modalités de répartition des vacances, soit une fixation des périodes ou des dates de vacances différentes de celles qui auraient été déterminées en application de l'alinéa précédent.

CHAPITRE III.

Cotisations.

Art. 10.

§ 1. — La cotisation de l'employeur afférente aux vacances annuelles est fixée à 5 % de la rémunération brute allouée au travailleur. Ce taux peut néanmoins être majoré dans certaines branches d'industrie en exécution des articles 8 et 19.

§ 2. — Par rémunération brute, il y a lieu d'entendre toutes les sommes, biens ou avantages quelconques, en espèces ou en nature, autres que les allocations familiales, alloués au travailleur en exécution du contrat de louage de services ou d'apprentissage. Toutefois, dans les cas qu'il détermine, le Roi peut exclure du calcul de la rémunération brute la valeur des avantages en nature.

§ 3. — En ce qui concerne les journées assimilées prévues à l'article 5, le Roi détermine le salaire à prendre en considération pour le calcul de la rémunération de vacances qui y est afférente.

Art. 11.

La cotisation fixée à l'article précédent se répartit comme suit :

a) 4 % sont affectés au paiement des vacances ordinaires;

b) 1 % est affecté au financement des vacances supplémentaires accordées aux jeunes travailleurs en exécution de l'article 7.

Art. 12.

§ 1. — Op het advies van de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof, en bij voorkomend geval op het advies van de Commissie van advies voor het verlof der jonge arbeiders, bepaalt de Koning de aanwending van het overschot van het in vorig artikel bedoeld fonds van 1 %.

§ 2. Hij kan het bestemmen tot :

1° het betalen van een aanvullende vergoeding aan de jonge arbeiders die, binnen twee maanden na het beëindigen van hun algemeen onderwijs, hun beroepsonderwijs of hun leertijd, voor de eerste maal in dienst treden van een werkgever;

2° de aanmoediging tot het rationeel gebruik van het verlof der jonge arbeiders;

3° de bevordering van de initiatieven van de organismen die dergelijk doel nastreven;

4° de dekking van de lasten veroorzaakt door het bijkomend verlof, dat aan de arbeiders wegens hun dienstouderdom zou worden toegestaan.

Art. 13.

§ 1. — De bij artikel 10 bepaalde bijdrage, die bestemd is tot het jaarlijks verlof van de in het eerste artikel bedoelde werknemers die onder toepassing vallen van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders, van de besluitwet van 10 Januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en gelijkgestelden, van de besluitwet van 25 Februari 1947 tot samenvoeging en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel voor mijnwerkers en gelijkgestelden, of van de besluitwet van 7 Februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij, is begrepen in de bij die besluitwetten voorgeschreven globale bijdrage en wordt geïnd volgens dezelfde modaliteiten als bedoelde bijdrage.

§ 2. — Deze bepaling slaat nochtans niet op de werknemers die verbonden zijn door een bediendenovereenkomst.

Art. 14.

§ 1. — De bij artikel 10 bepaalde bijdrage, die bestemd is tot het jaarlijks verlof van de in artikel 1 bedoelde werknemers die niet onder toepassing vallen van de verschillende besluitwetten betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt gevormd door middel van verlofzegels en verlofkaarten, behalve bij afwijking door de Koning toegestaan voor bepaalde bedrijfstakken of categorieën arbeiders.

Art. 15.

De Koning kan de bijdrage die bestemd is tot het jaarlijks verlof van de arbeiders verhogen, voor zover dit strikt noodzakelijk is voor het dekken van de lasten wegens het verlenen van de bij deze wet voorziene verlofdagen.

HOOFDSTUK IV.

Verlofgeld.

Art. 16.

§ 1. — Het bedrag van het verlofgeld waarop de arbeiders, bedoeld bij het eerste artikel, recht hebben, wordt vastgesteld op basis van de bruto-bezoldiging verdiend door de betrokkene tijdens het verlofdienstjaar :

Art. 12.

§ 1. — Sur avis de la Caisse Nationale des Vacances Annuelles et, le cas échéant, sur avis de la Commission consultative des vacances des jeunes travailleurs, le Roi détermine l'utilisation du reliquat du fonds de 1 % visé à l'article précédent.

§ 2. — Il peut l'affecter :

1) au paiement d'un pécule complémentaire aux jeunes travailleurs qui, dans les deux mois qui suivent la fin de leur instruction générale, de leur instruction professionnelle ou de leur apprentissage, entrent pour la première fois au service d'un employeur;

2) au développement de l'emploi rationnel des vacances des jeunes travailleurs;

3) à l'encouragement des initiatives prises par les organismes qui poursuivent semblable but;

4) à la couverture des charges occasionnées par les vacances supplémentaires qui seraient accordées aux travailleurs en raison de leur ancienneté.

Art. 13.

§ 1. — La cotisation fixée à l'article 10, afférente aux vacances annuelles des travailleurs visés à l'article 1er qui sont assujettis à l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 sur la sécurité sociale des travailleurs, à l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés, à l'arrêté-loi du 25 février 1947 coordonnant et modifiant les lois sur le régime de retraite des ouvriers mineurs et assimilés ou à l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande, est comprise dans la cotisation globale prévue par ces arrêtés-lois et perçue selon les mêmes modalités que la dite cotisation.

§ 2. — La présente disposition ne concerne cependant pas les travailleurs engagés dans les liens d'un contrat d'emploi.

Art. 14.

§ 1. — La cotisation fixée à l'article 10, afférente aux vacances annuelles des travailleurs visés à l'article 1er qui ne sont pas assujettis aux divers arrêté-lois concernant la sécurité sociale des travailleurs, est constituée au moyen de timbres et de cartes de vacances, sauf dérogation consentie par le Roi pour des branches d'activité ou des catégories de travailleurs.

Art. 15.

Le Roi peut augmenter la cotisation afférente aux vacances annuelles des travailleurs dans la stricte mesure nécessaire à la couverture des charges résultant de l'octroi des vacances prévues par la présente loi.

CHAPITRE IV.

Rémunération de vacances.

Art. 16.

§ 1. — Le montant du pécule de vacances dont bénéficient les travailleurs visés à l'article 1er est fixé sur la base de la rémunération brute gagnée par l'intéressé au cours de l'exercice de vacances :

- a) op 4 % voor de arbeiders, die meer dan 21 jaar oud zijn bij het verstrijken van het verlofdienstjaar;
- b) op 8 % voor de arbeiders die van 18 tot 21 jaar oud zijn bij het verstrijken van het verlofdienstjaar;
- c) op 10 % voor de arbeiders die minder dan 18 jaar oud zijn bij het verstrijken van het verlofdienstjaar.

§ 2. — De brutobezoldiging moet worden berekend zoals bepaald bij lid 2 van artikel 10.

Art. 17.

Het verlofgeld verschuldigd voor de gewone of voor de bijkomende verlofdagen aan de in het eerste artikel bedoelde werknemers, met uitzondering van hen die verbonden zijn door een bediendencontract, wordt uitbetaald door bemiddeling van de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof, van de in hoofdstuk V bedoelde bijzondere kassen, van het N.P.F.M. of van de D.M.V.Z.K. (1), volgens de categorie arbeiders waartoe de gerechtigden behoren.

Art. 18.

Het verlofgeld verschuldigd voor de gewone of voor de bijkomende verlofdagen van de door een bediendencontract verbonden werknemers valt ten laste van de werkgever en wordt rechtstreeks door hem uitgekeerd.

Art. 19.

§ 1. — De rechthebbenden van een overleden arbeider kunnen onmiddellijk betaling vragen van elk verlofgeld, verworven gedurende het verlopen dienstjaar of het lopend dienstjaar, dat nog niet werd uitbetaald.

§ 2. — Onder rechthebbende moet worden verstaan, hetzij de echtgenoot van de overleden arbeider, met wie deze samenwoonde op het tijdstip van het overlijden, hetzij, bij ontstentenis van een echtgenoot die aan bedoelde voorwaarde voldoet, het kind of de kinderen met wie de arbeider woonde op het tijdstip van het overlijden.

Art. 20.

§ 1. — De Koning kan, naar gelang de geldelijke toestand van de verlofkassen, bedoeld in hoofdstuk V van deze wet, het bij artikel 16 voorziene verlofgeld verhogen.

De Koning kan, onder de bij de besluitwet van 9 Juni 1945 tot vaststelling van het statuut der paritaire comité's vastgestelde voorwaarden, voor de belanghebbenden de beslissingen verplicht maken die door de paritaire comité's getroffen zijn en waarbij een meer belangrijk verlofgeld dat dit vastgesteld bij artikel 16 wordt aangenomen; in dit geval zijn de belanghebbende werkgevers evenredige bijkomende bijdragen verschuldigd.

Art. 21.

§ 1. — Ten einde de toepassing van artikel 5 toe te laten, zal een afhouding, welke 8 % niet mag overschrijden, gedaan worden op het geheel bedrag van het verlofgeld toegekend aan de in het eerste artikel bedoelde arbeiders, behalve aan dezen die door een bediendencontract gebonden zijn.

§ 2. — Het totaal bedrag van het verlofgeld dat niet tijdig werd gevorderd en dat, bij toepassing van artikel 28 aan

(1) Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers; Dienst voor Maatschappelijke Veiligheid voor Zeelieden ter Koopvaardij.

- a) à 4 % pour les travailleurs âgés de plus de 21 ans à l'expiration de l'exercice de vacances;
- b) à 8 % pour les travailleurs âgés de 18 à 21 ans à l'expiration de l'exercice de vacances;
- c) à 10 % pour les travailleurs âgés de moins de 18 ans à l'expiration de l'exercice de vacances.

§ 2. — La rémunération brute doit être évaluée de la manière prescrite par le 2me alinéa de l'article 10.

Art. 17.

La rémunération de vacances afférente aux vacances ordinaires et supplémentaires des travailleurs visés à l'article 1er, à l'exception de ceux qui sont engagés dans les liens d'un contrat d'emploi, est payée par l'intermédiaire de la Caisse Nationale des Vacances Annuelles, des caisses spéciales prévues au chapitre V, du F.N.R.O.M. ou de l'O.S.S.M.M. (1), selon la catégorie de travailleurs à laquelle appartiennent les bénéficiaires.

Art. 18.

La rémunération de vacances afférente aux vacances ordinaires et supplémentaires des travailleurs engagés dans les liens d'un contrat d'emploi est prise en charge et payée directement par l'employeur.

Art. 19.

§ 1. — Les ayants droit d'un travailleur décédé peuvent exiger le paiement immédiat de toute rémunération de vacances acquise pendant l'exercice écoulé ou l'exercice en cours, et qui n'aurait pas encore été liquidée.

§ 2. — Par ayants droit, il faut entendre soit le conjoint du travailleur décédé avec qui il cohabitait au moment du décès, soit, à défaut de conjoint remplissant cette condition, l'enfant ou les enfants avec qui le travailleur vivait au moment de son décès.

Art. 20.

§ 1. — Le Roi peut, en fonction des possibilités financières des caisses de vacances dont il est question au chapitre V de la présente loi, majorer la rémunération de vacances prévue à l'article 16.

§ 2. — Dans les conditions déterminées par l'arrêté-loi du 9 juin 1945 fixant le statut des commissions paritaires, le Roi peut rendre obligatoires pour les intéressés, les résolutions des commissions paritaires comportant des rémunérations de vacances, plus importantes que celles qui sont déterminées par l'article 16; dans ce cas, des cotisations complémentaires proportionnelles sont dues par les employeurs intéressés.

Art. 21.

§ 1. — En vue de permettre l'application de l'article 5, une retenue ne pouvant excéder 8 % peut être opérée sur le montant intégral de la rémunération de vacances allouée aux travailleurs visés à l'article 1er, à l'exception de ceux qui sont engagés dans les liens d'un contrat d'emploi.

§ 2. — Le montant total des rémunérations de vacances non réclamées en temps utile et ristournées à la Caisse

(1) Fonds National de Retraite des Ouvriers mineurs; Office de Sécurité Sociale des marins de la marine marchande.

de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof werd overgemaakt, wordt eveneens door toedoen van die Kas gestort in het fonds, samengesteld bij uitvoering van de vorige paragraaf.

§ 3. — De opbrengst van het aldus bekomen fonds zal het voorwerp uitmaken van een compensatie tussen de verschillende verlofkassen door toedoen van de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof.

Art. 22.

§ 1. — De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van de artikelen 13, 14, 15, 17, 18 19 en 20 alsook het bedrag der bij artikel 21 bepaalde afhouding.

§ 2. — Op voorstel van het bevoegde paritair comité en op advies van de Nationale Raad van de Arbeid, kan hij aan bepaalde nijverheidstakken afwijkingen van de artikelen 10 en 21 toestaan.

Art. 23.

Artikel 19, 4°, der wet van 16 December 1851 wordt aangevuld als volgt :

« De sommen die overeenkomstig de wet betreffende het jaarlijks verlof van de loontrekkende arbeiders verschuldigd zijn als verlofbijdrage of verlofgeld voor het verlopen dienstjaar en voor het lopende dienstjaar. »

Dit voorrecht neemt rang onmiddellijk na het 3° van dit artikel op dezelfde voet als het voorrecht der bedienden en werklieden wat hun loon betreft.

Art. 24.

Behalve bij terugvordering van het onverschuldigd betaalde zijn de bepalingen van de wet van 18 Augustus 1887 betreffende de onafstaanbaarheid en de onbeslagbaarheid van het loon toepasselijk op het overeenkomstig deze wet verschuldigde verlofgeld.

Art. 25.

De verlofkassen mogen in geen geval het uitbetalen van het verlofgeld, dat aan de bij artikel 17 bedoelde werknemers verschuldigd is, afhankelijk maken van het storten door de werkgever van de bijdragen die door hem op grond van deze wet verschuldigd zijn.

De bevoegde kas heeft een verhaal tegen de schuldeaar die de bijdragen niet tijdig heeft gestort.

Onverminderd alle andere rechten van de arbeider, verjaart het verhaal van deze laatste tegen de kas die tot de schuld gehouden is binnen dezelfde termijn als de strafvordering.

De bepalingen van dit artikel kunnen bij Koninklijk besluit tot andere arbeiders dan deze bedoeld bij artikel 17 van deze wet worden uitgebreid.

HOOFDSTUK V.

Verlofkassen.

Art. 26.

Er wordt een Rijkskas voor Jaarlijks Verlof tot stand gebracht, waarvan de opdracht en de statuten bepaald worden door de besluitwet van 18 Februari 1947 en de uitvoeringsbesluiten er van.

De werkgevers die onder de toepassing van deze wet vallen uit hoofde van hun personeelsleden die onderworpen zijn aan de besluitwet van 28 December 1944 betref-

Nationale des Vacances Annuelles en application de l'article 28, sera également versé par les soins de cette caisse dans le fonds constitué en exécution du paragraphe précédent.

§ 3. — Le produit du fonds ainsi obtenu fera l'objet d'une compensation entre les diverses caisses de vacances par l'intermédiaire de la Caisse Nationale des Vacances Annuelles.

Art. 22.

§ 1. — Le Roi détermine les modalités d'application des articles 13, 14, 15, 17, 18, 19 et 20 ainsi que le montant de la retenue prévue à l'article 21.

§ 2. — Sur proposition de la commission paritaire compétente et après consultation du Conseil National du Travail, il peut accorder à certaines branches d'industrie des dérogations aux articles 10 et 20.

Art. 23.

L'article 19, 4°, de la loi du 16 décembre 1851, est complété comme suit :

« Les sommes dues en vertu de la loi sur les vacances annuelles des travailleurs salariés à titre de cotisation ou de rémunération de vacances, pour l'exercice échu et pour l'exercice en cours. »

Ce privilège prend rang immédiatement après le 3° du dit article conjointement avec le privilège pour le salaire des commis et des ouvriers.

Art. 24.

Sauf en cas de répétition de paiement indu, les dispositions de la loi du 18 août 1887, relative à l'incessibilité et à l'insaisissabilité des salaires, sont applicables aux rémunérations de vacances dues en vertu de la présente loi.

Art. 25.

En aucun cas, les caisses de vacances ne peuvent subordonner le paiement des rémunérations de vacances dues aux travailleurs visés à l'article 17 au versement par l'employeur des cotisations qui lui incombent en vertu de la présente loi.

La caisse compétente a un recours contre le débiteur des cotisations en retard.

Sans préjudice de tout autre droit du travailleur, le recours de celui-ci contre la caisse débitrice se prescrit par le même délai que l'action pénale.

Le Roi peut étendre le bénéfice des prescriptions du présent article à d'autres travailleurs que ceux visés à l'article 16 de la présente loi.

CHAPITRE V.

Caisses de vacances.

Art. 26.

Il est institué une Caisse Nationale des Vacances Annuelles dont la mission et les statuts sont déterminés par l'arrêté-loi du 18 février 1947 et ses arrêtés d'exécution.

Les employeurs tombant sous l'application de la présente loi du chef des membres de leur personnel assujettis à l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 sur la sécurité sociale

fende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders; mogen toetreden, hetzij tot de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof, hetzij tot een van de in artikel 27 bedoelde bijzondere kassen. Zij worden van ambtswege aangesloten bij de Rijkskas, wanneer zij niet of niet meer aangesloten zijn bij een bijzondere kas.

Art. 27.

Het 4^e van artikel 5 van de besluitwet van 18 Februari 1947, betreffende de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof, wordt vervangen door volgende bepaling :

« Zes door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg aan te wijzen afgevaardigden der organisaties voor jonge arbeiders, op de voordracht van de meest representatieve arbeidersorganisaties. »

Art. 28.

§ 1. — De bijzondere kassen hebben tot taak het uitbetalen, aan de werknemers die er van afhangen, van het verlofgeld waarop deze recht hebben in uitvoering van deze wet.

§ 2. — Zij maken aan de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof het bedrag over, van het verlofgeld, dat niet tijdig mocht zijn gevorderd.

Art. 29.

§ 1. — De beheerskosten van de verlofkassen worden gedekt door middel van de interesten van de kapitalen die gevestigd zijn door de storting van de bijdragen die geïnd werden ter voldoening aan deze wet of aan de uitvoeringsbesluiten er van.

§ 2. — De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel, alsmede de bestemming van de saldo's die uit de toepassing er van kunnen voortvloeien. Bedoelde saldo's zijn hoofdzakelijk bestemd voor de inkorting van de bij artikel 21 bedoelde inhouding.

Art. 30.

Indien de geldmiddelen van een verlofkas het bedrag van de uit de toepassing van deze wet voortvloeiende lasten overschrijden, kan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg het overbrengen van een deel van het overschot der ontvangsten naar de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof bevelen. Deze houdt voor de aldus ontvangen sommen een afzonderlijke boekhouding en verdeelt het bedrag er van onder de door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg aangeduide verlofkassen volgens de behoeften van deze laatste.

« Ingeval de middelen van een verlofkas minder zouden bedragen dan het bedrag van de lasten die zij krachtens deze wet draagt, kan de Raad van Beheer van de betrokken Kas beslissen dat een bijzondere bijdrage door de aangesloten werkgevers zal worden uitbetaald ten einde de bestuurskosten te bestrijden. Hij stelt het bedrag er van vast en bepaalt de duur tijdens welke die bijdrage zal mogen geïnd worden. »

HOOFDSTUK VI.

Overleg.

Art. 31.

Alvorens de bij artikel één tot en met 30 voorziene reglementaire maatregelen te treffen wint de Regering

des travailleurs peuvent s'affilier, soit à la Caisse Nationale des Vacances Annuelles, soit à une des caisses spéciales visées à l'article 27. Ils sont affiliés d'office à la caisse nationale lorsqu'ils ne sont pas ou plus affiliés à une caisse spéciale.

Art. 27.

Le 4e de l'article 5 de l'arrêté-loi du 18 février 1947 relatif à la Caisse Nationale des Vacances Annuelles est remplacé par la disposition suivante :

« De 6 délégués des organisations de jeunes travailleurs à désigner par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, sur la proposition des organisations les plus représentatives des travailleurs. »

Art. 28.

§ 1. — Les caisses spéciales ont pour mission de payer aux travailleurs qui relèvent d'elles la rémunération de vacances à laquelle ils ont droit en application de la présente loi.

§ 2. — Elles ristournent à la Caisse Nationale des Vacances Annuelles le montant des rémunérations de vacances qui n'auraient pas été réclamées en temps utile.

Art. 29.

§ 1. — Les frais d'administration des caisses de vacances sont couverts au moyen des intérêts des capitaux constitués par le versement des cotisations reçues en vertu de la présente loi, ou de ses arrêtés d'exécution.

§ 2. — Le Roi détermine les modalités d'application du présent article et l'affectation des soldes qui peuvent résulter de son exécution. Ces soldes sont destinés, en ordre principal, à la réduction de la retenue prévue à l'article 21.

Art. 30.

Au cas où les ressources d'une caisse de vacances dépasseraient le montant des charges qui lui incombent en vertu de la présente loi, le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale peut ordonner le transfert à la Caisse Nationale des Vacances Annuelles d'une partie de l'excédent des recettes. Celle-ci tiendra une comptabilité séparée des sommes ainsi perçues et les répartira aux caisses de vacances désignées par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale selon les nécessités de celles-ci.

Au cas où les ressources d'une caisse de vacances seraient inférieures au montant des charges qui lui incombent en vertu de la présente loi, le conseil d'administration de la caisse intéressée peut décider qu'une contribution spéciale sera payée par les employeurs affiliés en vue de subvenir aux frais d'administration. Il en fixe le montant et détermine la durée pendant laquelle cette contribution pourra être perçue.

CHAPITRE VI.

Consultations.

Art. 31.

Avant de prendre les mesures réglementaires prévues aux articles 1 à 30 inclus de la présente loi, le Gouverne-

het advies in hetzij van de Nationale Raad van de Arbeid, hetzij van het bevoegde paritair comité of, bij ontstentenis daarvan, van de meest representatieve organisaties van betrokken werkgevers en arbeiders.

De op grond van dit artikel geraadpleegde organismen dienen hun advies in binnen twee maanden na de vraag hun daartoe gedaan. Bij gebreke daarvan mag het advies worden verwaarloosd.

HOOFDSTUK VII.

Toezicht.

Art. 32.

Door de Regering aangewezen ambtenaren waken over de uitvoering van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten er van, onverminderd de plichten die aan de officieren van gerechtelijke politie zijn opgelegd.

Hun bevoegdheid wordt bij Koninklijk besluit bepaald.

Art. 33.

De krachtens voorgaand artikel aangewezen ambtenaren hebben vrije toegang tot de ondernemingen en inrichtingen, waarin arbeiders te werk gesteld worden die bedoeld zijn in het eerste artikel of bij de besluiten die in toepassing er van mochten worden genomen. De werkgevers, hun aangestelden of lasthebbers, alsmede de arbeiders zijn gehouden hun de inlichtingen te verstrekken die zij vragen met het oog op de toepassing van deze wet.

In geval van overtreding maken deze ambtenaren processen-verbaal op welke rechtsgeldig zijn, behoudens tegenbewijs.

Een afschrift van het proces-verbaal dient, op straffe van nietigheid, binnen zeven dagen aan de overtreder gezonden.

Art. 34.

De verlofkassen werken onder het toezicht van de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof. Zij zijn gehouden, volgens de onderrichtingen van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, alle bescheiden op te maken waardoor de controle op de goede werking er van mogelijk wordt gemaakt, statistieken op te maken en de toepassing van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten er van na te zien. Aan de bij artikel 32 bedoelde ambtenaren, alsmede aan de door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg aangewezen leden van het personeel der Rijkskas voor Jaarlijks Verlof verstrekken zij alle inlichtingen die deze voor de vervulling van hun opdracht nodig hebben, en leggen zij zonder verplaatsing alle bescheiden voor die deze tot dezelfde doeleinden vragen.

Art. 35.

De verlofkassen staan elk onder toezicht van een paritair toezichtsc comité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de werknemers en van de werkgevers, alsmede van één afgevaardigde van de R. K. J. V. De Koning bepaalt de bevoegdheid, de samenstelling en de modaliteiten van werking van deze toezichtsc comité's.

HOOFDSTUK VIII.

Verschillende bepalingen.

Art. 36.

Het 2° van artikel 9 der wetten betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers en gelijkgestelden, samengeordend

ment demande l'avis, soit du Conseil National du Travail, soit de la Commission paritaire compétente, ou, à défaut de celle-ci, des organisations les plus représentatives des travailleurs et des employeurs.

Les organismes consultés en vertu du présent article font parvenir leur avis dans les 2 mois de la demande qui leur est faite. Ce délai expiré, il peut être passé outre.

CHAPITRE VII.

Surveillance.

Art. 32.

Les fonctionnaires désignés par le Gouvernement surveillent l'exécution de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, sans préjudice des devoirs qui incombent aux officiers de police judiciaire.

Leurs attributions sont déterminées par arrêté royal.

Art. 33.

Les fonctionnaires désignés en vertu de l'article précédent ont la libre entrée des entreprises et établissements occupant des travailleurs visés par l'article 1 ou par les arrêtés qui seraient pris en application de celui-ci. Les employeurs, leurs préposés ou mandataires, ainsi que les travailleurs sont tenus de leur fournir les renseignements qu'ils demandent en vue d'assurer l'exécution de la présente loi.

En cas d'infraction, ces fonctionnaires dressent des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire.

A peine de nullité, une copie du procès-verbal est adressée dans les 7 jours du contrevenant.

Art. 34.

Les caisses de vacances fonctionnent sous la surveillance de la Caisse Nationale des Vacances Annuelles. Elles sont tenues de dresser, d'après les instructions du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, tous documents permettant de contrôler leur bon fonctionnement, d'établir des statistiques et de vérifier l'exécution de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution. Elles transmettent aux fonctionnaires visés à l'article 32, ainsi qu'aux membres du personnel de la Caisse Nationale des Vacances Annuelles, désignés par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, tous renseignements nécessaires à l'accomplissement de leur mission, et leur soumettent sans déplacement tous documents dont ils demandent la communication aux mêmes fins.

Art. 35.

Les caisses de vacances sont contrôlées chacune par un comité paritaire de contrôle composé de représentants des travailleurs et des employeurs et d'un délégué de la C. N. V. A. Le Roi détermine les attributions, la composition et les modalités de fonctionnement de ces comités de contrôle.

CHAPITRE VIII.

Dispositions diverses.

Art. 36.

Le 2° de l'article 9 des lois sur le régime de retraite des ouvriers mineurs et assimilés, coordonnées et modifiées

en gewijzigd door de besluitwet van 25 Februari 1947. wordt als volgt gewijzigd :

« 2° De door dit Fonds voor het jaarlijks verlof en het aanvullend verlof geïnde bijdragen alsmede de sommen overgedragen door de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof, in uitvoering van de wetgeving betreffende het jaarlijks verlof der arbeiders, om de eventuele ontoereikendheid van de bijdragen voor het bijkomend verlof der mijnwerkers en gelijkgestelden te dekken. »

Art. 37.

Lit. c) van artikel 10 der wetten, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers en gelijkgestelden, samen-geordend en gewijzigd door de besluitwet van 25 Februari 1947, wordt als volgt gewijzigd :

« c) De voordelen ten bezware van het Rijksfonds voortvloeiende uit de wetten betreffende het jaarlijks verlof en het aanvullend verlof, te verzekeren en aan de Rijkskas voor Jaarlijks Verlof, in uitvoering van de wetgeving betreffende het jaarlijks verlof der arbeiders, het overschot der bijdragen voor het bijkomend verlof der mijnwerkers en gelijkgestelden, over te dragen. »

Art. 38.

Het laatste lid van het eerste artikel van de besluitwet van 14 April 1945, betreffende het jaarlijks verlof van de ondergrondse mijnwerkers, wordt weggelaten en vervangen door volgende tekst :

« De Koning bepaalt de wijze van toepassing van voorgaande voorschriften. »

HOOFDSTUK IX.

Sancties.

Art. 39.

De werkgevers, hun aangestelden of lasthebbers die niet of niet binnen de voorgeschreven termijn of volgens de reglementaire modaliteiten, het verlof, waarop de arbeiders krachtens deze wet of uitvoeringsbesluiten er van recht hebben, hebben toegestaan, en zij die niet of niet binnen de voorgeschreven termijn of volgens de reglementaire modaliteiten de voor dit verlof verschuldigde bijdragen hebben betaald, worden gestraft met geldboete van 1 tot 25 frank of met gevangenisstraf van één tot zeven dagen.

Worden gestraft met dezelfde straffen de arbeiders die tijdens de duur van hun verlof zich buiten hun eigen gezin of voor derden bezig houden met enig landbouw-, ambachtsnijverheids- of handelswerk bezoldigd of niet of met een bezoldigde artistieke arbeid.

De bij het eerste lid voorziene geldboete wordt zo dikwijls toegepast als er arbeiders zijn te wier nadele het misdrijf gepleegd werd, zonder dat nochtans de totale geldboeten 200 frank mogen te boven gaan.

Onverminderd het recht van benadeelde derden zich burgerlijke partij te stellen, wordt door de uitspraak, waarbij de onder lid 1 voorziene straffen worden toegepast, de overtreder van rechtswege veroordeeld tot het betalen van de achterstallige bijdragen. Deze veroordeling wordt uitgesproken ten gunste van het organisme dat belast is met het innen van de verloffbijdragen wanneer het gaat over een arbeider wiens verloffgeld verplicht door de tussenkomst van een verloffkas moet gevestigd worden. Zij wordt uitgesproken ten gunste van de arbeider wanneer het verloffgeld niet verplicht door de tussenkomst van een verloffkas moet gevestigd worden.

par l'arrêté-loi du 25 février 1947, est modifié comme suit :

« 2° Les cotisations perçues par ledit Fonds pour les vacances annuelles et les congés complémentaires ainsi que les sommes transférées par la Caisse Nationale des Vacances annuelles, en exécution de la législation sur les vacances annuelles des travailleurs, pour couvrir l'insuffisance éventuelle des cotisations pour les vacances supplémentaires des ouvriers mineurs et assimilés. »

Art. 37.

Le c) de l'article 10 des lois sur le régime de retraite des ouvriers mineurs et assimilés, coordonnées et modifiées par l'arrêté-loi du 25 février 1947, est modifié comme suit :

« c) Assurer les avantages à charge du Fonds national résultant des législations sur les vacances annuelles et les congés complémentaires, et transférer à la Caisse nationale des vacances annuelles, en exécution de la législation sur les vacances annuelles des travailleurs, l'excédent des cotisations pour les vacances supplémentaires des ouvriers mineurs et assimilés. »

Art. 38.

Le dernier alinéa de l'article 1 de l'arrêté-loi du 14 avril 1945 sur les congés annuels des ouvriers mineurs du fond, est supprimé et est remplacé par le texte suivant :

« Le Roi détermine les modalités d'application des prescriptions ci-dessus. »

CHAPITRE IX.

Sanctions.

Art. 39.

Les employeurs, leurs préposés ou mandataires qui n'accordent point ou n'accordent pas dans les délais et selon les modalités réglementaires les vacances auxquelles les travailleurs ont droit en vertu de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution, et ceux qui ne paient point ou ne paient pas dans les délais et selon les modalités réglementaires les cotisations y afférentes, sont punis d'une amende de 1 à 25 francs ou d'un emprisonnement de un à sept jours.

Sont punis des mêmes peines, les travailleurs qui, pendant la durée de leurs vacances, s'occupent, en dehors de leur propre foyer ou pour le compte de tiers, à un travail agricole, artisanal, industriel ou commercial, rémunéré ou non, ou à un travail artistique rémunéré.

L'amende prévue au premier alinéa est appliquée autant de fois qu'il y a de travailleurs au préjudice de qui l'infraction a été commise, sans toutefois que la somme des amendes puisse excéder 200 francs.

Sans préjudice du droit des tiers lésés de se porter partie civile, la sentence qui applique les peines prévues à l'alinéa 1 condamne d'office le délinquant au paiement des cotisations arriérées. Cette condamnation est prononcée en faveur de l'organisme chargé de la perception des cotisations de vacances lorsqu'il s'agit d'un travailleur dont la rémunération de vacances doit obligatoirement être constituée à l'intervention d'une caisse de vacances. Elle est prononcée en faveur du travailleur lorsque le pécule de vacances ne doit pas obligatoirement être constitué à l'intervention d'une caisse de vacances.

Art. 40.

De werkgevers, hun aangestelden of lasthebbers die het krachtens deze wet georganiseerd toezicht belemmeren of die nalaten de voor de controle er van voorgeschreven documenten bij te houden, worden gestraft met geldboete van 26 tot 100 frank, onverminderd de mogelijke toepassing van de straffen vermeld bij de artikelen 269 tot 274 van het Wetboek van Strafrecht.

Art. 41.

Onverminderd de toepassing van artikelen 194 tot 209 van het Wetboek van Strafrecht wordt iedere persoon die, zelfs vrijwillig, inlichtingen verschaft waarvan hij de nauwkeurigheid of de onvolledigheid kent of moet kennen, en die hem in uitvoering van deze wet of van uitvoeringsbesluiten daarvan worden gevraagd, gestraft met geldboete van 1 tot 25 frank of met gevangenisstraf van één tot zeven dagen.

Indien, ingevolge bovenbedoelde inlichtingen, de betrokken verlofkas betalingen verricht die de haar bij deze wet of de uitvoeringsbesluiten daarvan opgelegde verplichtingen te boven gaan, wordt de overtreder bovendien van rechtswege veroordeeld tot een schadevergoeding gelijk aan het drievoud van het bedrag der ten onrechte uitbetaalde som. Deze veroordeling wordt uitgesproken ten gunste van de verlofkas die de sommen waarvan sprake uitkeert.

Art. 42.

Bij herhaling binnen vijf jaar volgend op de krachtens deze wet opgelopen veroordelingen mogen de bij de drie vorige artikelen voorziene straffen worden verdubbeld.

Art. 43.

De bedrijfshoofden zijn burgerlijk aansprakelijk voor het betalen der geldboeten uitgesproken ten laste van hun lasthebbers of met het toezicht of bestuur belaste aangestelden.

Art. 44.

Met afwijking van artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht zijn hoofdstuk VII en artikel 85, van het eerste boek van dit Wetboek op de bij deze wet bepaalde misdrijven van toepassing.

Art. 45.

De publieke vordering op grond van een misdrijf tegen de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten er van verjaart na een vol jaar, met ingang van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd.

De bij artikel 39, eerste lid, bepaalde misdrijven worden voor de berekening van de verjaringstermijn als voortgezette misdrijven beschouwd.

HOOFDSTUK X.

Algemene bepalingen.

Art. 46.

Door deze wet worden ingetrokken: de wet dd. 8 Juli 1936, gewijzigd bij deze van 20 Augustus 1938 op de jaarlijkse betaalde verlofdagen, de besluitwet van 3 Januari 1946 betreffende het jaarlijks verlof van de loontrekkende arbeiders, gewijzigd bij de wet van 16 Juni 1947, de wet van 10 Augustus 1947, de wet van 14 Juni 1948, de wet van 4 Maart 1949 en de wet van 7 Juni 1949.

Art. 40.

Les employeurs, leurs préposés ou mandataires qui mettent obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi ou omettent de tenir à jour les documents prescrits pour en assurer le contrôle, sont punis d'une amende de 26 à 100 francs, sans préjudice, s'il y a lieu, de l'application des peines édictées par les articles 269 à 274 du Code pénal.

Art. 41.

Sans préjudice de l'application des articles 194 à 209 du Code pénal, toute personne qui fournit, même bénévolement, des déclarations dont elle n'ignore pas ou ne peut ignorer qu'elles sont inexactes ou incomplètes et qui lui sont demandées en vue de l'application de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution est punie d'une amende de 1 à 25 francs ou d'un emprisonnement de un à sept jours.

Au cas où, par suite des déclarations susvisées, la caisse de vacances intéressée effectue des paiements dépassant les charges qui lui incombent en vertu de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution, le délinquant est en outre condamné d'office à des dommages et intérêts égaux au triple des sommes payées à tort. Cette condamnation est prononcée en faveur de la caisse de vacances qui débourse les sommes en cause.

Art. 42.

En cas de récidive dans les cinq ans qui suivent une condamnation encourue en vertu de la présente loi, les peines établies par les trois articles précédents peuvent être portées au double.

Art. 43.

Les chefs d'entreprise sont civilement responsables du paiement des amendes prononcées à charge de leurs mandataires ou préposés à la surveillance ou à la direction.

Art. 44.

Par dérogation à l'article 100 du Code pénal, le chapitre VII et l'article 85 du Livre 1er de ce Code sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Art. 45.

L'action publique résultant des infractions aux dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution est prescrite après un an révolu à compter du jour où l'infraction a été commise.

Les infractions prévues au premier alinéa de l'article 39 sont considérées pour le calcul du délai de prescription comme des délits continus.

CHAPITRE X.

Dispositions générales.

Art. 46.

La présente loi abroge la loi du 8 juillet 1936, modifiée par celle du 20 août 1938 sur les congés annuels payés, l'arrêté-loi du 3 janvier 1946 concernant les vacances annuelles des travailleurs salariés modifié par la loi du 16 juin 1947, la loi du 10 août 1947, la loi du 14 juin 1948, la loi du 4 mars 1949 et la loi du 7 juin 1949.

Artikelen 5 en 8 van de wet van 14 Juni 1948 worden evenwel voorlopig in werking gehandhaafd, tot de volledige uitvoering er van.

Art. 47.

De besluiten, genomen in uitvoering van de bij vorig artikel ingetrokken wetgeving, blijven van kracht zolang zij niet worden opgeheven of gewijzigd en voor zover zij niet afwijken van de voorschriften van deze wet.

Art. 48.

Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1950.

27 Juni 1950.

Toutefois, les articles 5 et 8 de la loi du 14 juin 1948 sont maintenus provisoirement en vigueur jusqu'à leur complète exécution.

Art. 47.

Les arrêtés pris en exécution de la législation abrogée par l'article précédent demeurent en vigueur aussi longtemps que leurs dispositions ne sont pas rapportées ou modifiées, et pour autant qu'elles ne dérogent pas à celles de la présente loi.

Art. 48.

La présente loi entrera en vigueur le 1er janvier 1950.

27 juin 1950.

L. MAJOR,
A. DE KEULENEIR,
A. SERCU,
A. SPINOY,
E. LEBURTON,
Isabelle BLUME-GREGOIRE.

INHOUDSOPGAVE.

HOOFDSTUK I.	— Toepassingsgebied (Artikelen 1 en 2).
HOOFDSTUK II.	— Duur van het verlof (Art. 3 tot en met 9).
HOOFDSTUK III.	— Bijdrage (Artikelen 10 tot en met 15).
HOOFDSTUK IV.	— Verlofgeld (Artikelen 16 tot en met 25).
HOOFDSTUK V.	— Verlofkassen (Artikelen 26 tot en met 30).
HOOFDSTUK VI.	— Raadplegingen (Art. 31).
HOOFDSTUK VII.	— Toezicht (Artikelen 32 tot en met 35).
HOOFDSTUK VIII.	— Verschillende bepalingen (Artikelen 36 tot en met 38).
HOOFDSTUK IX.	— Sancties (Artikelen 39 tot en met 45).
HOOFDSTUK X.	— Algemene bepalingen (Art. 46 en 47).

TABLE DES MATIERES.

CHAPITRE I.	— Champ d'application (Art. 1 et 2).
CHAPITRE II.	— Durée des vacances (Art. 3 à 9 inclus).
CHAPITRE III.	— Cotisation (Art. 10 à 15 inclus).
CHAPITRE IV.	— Rémunération de vacances (Articles 16 à 25 inclus).
CHAPITRE V.	— Caisses de vacances (Art. 26 à 30 inclus).
CHAPITRE VI.	— Consultations (Art. 31).
CHAPITRE VII.	— Surveillance (Articles 32 à 35 inclus).
CHAPITRE VIII.	— Dispositions diverses (Art. 36 à 38 inclus).
CHAPITRE IX.	— Sanctions (Art. 39 à 45 inclus).
CHAPITRE X.	— Dispositions générales (Articles 46 à 47).

Tabel van overeenstemming.

NIEUWE TEKST	INGETROKKEN TEKSTEN.
Artikel 1	Artikel 1 BW. van 3-1-1946.
Artikel 2	Artikel 2 BW. van 3-1-1946 en artikel 7 BW. van 3-1-1946.
Artikel 3	Artikel 2 BW. van 3-1-1946.
Artikel 4	Nieuwe bepaling.
Artikel 5	Artikel 3 van de wet van 7 Juni 1949 (gedeeltelijk).
Artikel 7	Artikel 4 BW. van 3-1-1946, gewijzigd bij artikel 1 van de wet van 16-6-1947.
Artikel 8	Artikel 5 BW. van 3-1-1946.
Artikel 9	Artikel 6 BW. van 3-1-1946.
Artikel 10	Artikel 2 (gedeeltelijk), wet van 7 Juni 1949.
Artikel 11	Artikel 2 (gedeeltelijk), wet van 7 Juni 1949.
Artikel 12	Artikel 2 (gedeeltelijk), wet van 7 Juni 1949.
Artikel 13	Artikel 9 BW. van 3-1-1946.
Artikel 14.	Artikel 10 BW. van 3-1-1946.
Artikel 15	Artikel 10 BW. van 3-1-1946.
Artikel 16	Artikel 1 wet van 7-6-1949.
Artikel 17	Artikel 8 BW. van 3-1-1946.
Artikel 18	Artikel 11 BW. van 3-1-1946.
Artikel 19	Artikel 1 (gedeeltelijk) van de wet van 7-6-1946.
Artikel 20	Artikel 12 BW. van 3-1-1946.
Artikel 21	Artikel 3 (gedeeltelijk) wet van 7 Juni 1949.
Artikel 22	Artikel 13 BW. van 3-1-1946, artikel 4 wet van 7-6-1949 en artikel 3 wet van 7-6-1949.
Artikel 23	Artikel 14 BW. van 3-1-1946.
Artikel 24	Artikel 15 BW. van 3-1-1946.
Artikel 25	Artikel 16 BW. van 3-1-1946.
Artikel 26	Artikel 17 BW. van 3-1-1946.
Artikel 27	Artikel 5 BW. van 18-2-1947, gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 7-6-1949.
Artikel 28	Artikel 18 BW. van 3-1-1946.
Artikel 29	Artikel 19 BW. van 3-1-1946, gewijzigd bij artikel 11 van de wet van 7-6-1949.
Artikel 30	Artikel 20 BW. van 3-1-1946.
Artikel 31	Artikel 21 BW. van 3-1-1946.
Artikel 32	Artikel 22 BW. van 3-1-1946.
Artikel 33	Artikel 23 BW. van 3-1-1946.
Artikel 34	Artikel 24 BW. van 3-1-1946, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 7-6-1949.
Artikel 35	Artikel 25 BW. van 3-1-1946.
Artikel 36	Artikel 9 wet van 7-6-1949 (1 ^{ste} deel).
Artikel 37	Artikel 9 wet van 7-6-1949 (2 ^{de} deel).
Artikel 38	Artikel 10 wet van 7-6-1949.
Artikel 39	Artikel 26 BW. van 3-1-1946.
Artikel 40	Artikel 27 BW. van 3-1-1946.
Artikel 41	Artikel 28 BW. van 3-1-1946.
Artikel 42	Artikel 29 BW. van 3-1-1946.
Artikel 43	Artikel 30 BW. van 3-1-1946.
Artikel 44	Artikel 31 BW. van 3-1-1946.
Artikel 45	Artikel 32 BW. van 3-1-1946.
Artikel 46	Nieuwe bepaling.
Artikel 47	Nieuwe bepaling.
Artikel 48	Nieuwe bepaling.

Table de concordance.

TEXTE NOUVEAU	TEXTES ABROGES.
Article 1	Article 1 A. L. du 3-1-1946.
Article 2	Article 2 A. L. du 3-1-1946 et article 7 A. L. du 3-1-1946.
Article 3	Article 2 A. L. du 3-1-1946.
Article 4	Disposition nouvelle.
Article 5	Article 3 de la loi du 7 juin 1949 (en partie).
Article 7	Article 4 A. L. du 3-1-1946, modifié par l'article 1 de la loi du 16 juin 1947.
Article 8	Article 5 A. L. du 3-1-1946.
Article 9	Article 6 A. L. du 3-1-1946.
Article 10	Article 2 (en partie) loi du 7 juin 1949.
Article 11	Article 2 (en partie) loi du 7 juin 1949.
Article 12	Article 2 (en partie) loi du 7 juin 1949.
Article 13	Article 9 A. L. du 3-1-1946.
Article 14	Article 10 A. L. du 3-1-1946.
Article 15	Article 10 A. L. du 3-1-1946.
Article 16	Article 1 loi du 7 juin 1949.
Article 17	Article 8 A. L. du 3-1-1946.
Article 18	Article 11 A. L. du 3-1-1946.
Article 19	Article 1 (en partie) de la loi du 7 juin 1949.
Article 20	Article 12 A. L. du 3-1-1946.
Article 21	Article 3 (en partie) loi du 7 juin 1949.
Article 22	Article 13 A. L. du 3-1-1946, article 4 loi du 7 juin 1949 et article 3 loi du 7 juin 1949.
Article 23	Article 14 A. L. du 3-1-1946.
Article 24	Article 15 A. L. du 3-1-1946.
Article 25	Article 16 A. L. du 3-1-1946.
Article 26	Article 17 A. L. du 3-1-1946.
Article 27	Article 5 A. L. du 18-2-1947, modifié par l'article 5 de la loi du 7-6-1949.
Article 28	Article 18 A. L. du 3-1-1946.
Article 29	Article 19 A. L. du 3-1-1946, modifié par l'article 11 de la loi du 7-6-1949.
Article 30	Article 20 A. L. du 3-1-1946.
Article 31	Article 21 A. L. du 3-1-1946.
Article 32	Article 22 A. L. du 3-1-1946.
Article 33	Article 23 A. L. du 3-1-1946.
Article 34	Article 24 A. L. du 3-1-1946, modifié par l'article 7 de la loi du 7-6-1949.
Article 35	Article 25 A. L. du 3-1-1946.
Article 36	Article 9 loi du 7-6-1949 (1 ^{re} partie).
Article 37	Article 9 loi du 7-6-1949 (2 ^{me} partie).
Article 38	Article 10 loi du 7-6-1949.
Article 39	Article 26 A. L. du 3-1-1946.
Article 40	Article 27 A. L. du 3-1-1946.
Article 41	Article 28 A. L. du 3-1-1946.
Article 42	Article 29 A. L. du 3-1-1946.
Article 43	Article 30 A. L. du 3-1-1946.
Article 44	Article 31 A. L. du 3-1-1946.
Article 45	Article 32 A. L. du 3-1-1946.
Article 46	Disposition nouvelle.
Article 47	Disposition nouvelle.
Article 48	Disposition nouvelle.